

tum. Der er dog den Ændring, at Protest eller tilsvarende Bevidnelse, hvis Forevisningen har fundet Sted paa Forevisningsfristens sidste Dag, kan foretages den følgende Søndag. Saavel ved denne Regel som ved Fastsættelsen af Forevisningsfristen til 20 Dage, jfr. § 29, maa det antages, at man i alt Fald i nogen Grad har afbødet de Ulemper, den gældende Lovgivning har medført, jfr. Sø- og Handelsrettens Dom af 17. Februar 1930 i U. f. R. 1930, pag. 578—579.

Saaledes som den danske Checkclearing foregaar, vil der ingen Mulighed være for at anvende Bestemmelsen i § 40, Nr. 3.

Til §§ 40 og 41 knytter sig Reglerne i Reservationernes Art. 20 og 21. Der vil næppe for Danmarks Vedkommende være Anledning til at benytte disse Beføjelser. Se desuden Rapporten under Nr. 113—118 (Bilag B. Sp. 5073—78).

Til § 40 Nr. 2 maa bemærkes, at Reglen maa være analogisk anvendelig paa den Bank, til hvilken en Check er domicilieret jfr. iøvrigt Bemærkningerne til § 8.

Endvidere bemærkes, at Reglen i § 40 Nr. 2 smh. m. § 41, 2. Stk. udelukker den hidtil anvendte Fremgangsmaade, at fremskaffe Trassatbankens Paategning om den skete Forevisning og Betalingsnægtelsen paa et senere Tidspunkt end Dagen efter Forevisningsfristens sidste Dag.

Bestemmelsen i § 40, sidste Stykke, der ikke findes i den ensartede Checklov og heller ikke i det svenske Forslag, er udelukkende motiveret af lovgivningstekniske Hensyn.

Til § 42.

Bestemmelsen, der handler om Notifikation, gengiver Reglerne i E. V. L. § 45, og svarer i det væsentlige til Reglerne i C. L. § 9, 1. Stk., sidste Punktum, sammenholdt med V. L. § 45, jfr. Bemærkningerne i Forslag til Veksellov Sp. 4330. Der vil ikke være Anledning for Danmark til at benytte sig af den Beføjelse, som indeholdes i Reglen i Reservationernes Art. 22.

Til § 43.

Bestemmelsen, der handler om »retour sans frais«, gengiver Reglerne i E. V. L. § 46 — og ændrer dermed Reglerne i C. L. § 9, 2. Stk., jfr. V. L. § 42, se nærmere herom Bemærkningerne til Forslag til Veksellov Sp. 4330—31.

Til § 44.

Bestemmelser svarer til Reglen i E. V. L. § 47 og stemmer med C. L. § 3, jfr. V. L. § 87, 1. Stk. og §§ 25, 30 og 49.

Forelagte Lovforslag m. m.

Til §§ 45 og 46.

Paragrafferne gengiver Reglerne fra E. V. L. §§ 48 og 49 om, hvad der under Regres kan kræves betalt — jfr. C. L. § 3 samt V. L. §§ 50 og 52 og Bemærkningerne til Forslag til Veksellov Sp. 4331—32. Til §§ 45 og 46 knytter sig Bestemmelser i Reservationernes Art. 23, som der ikke vil være Anledning for Danmark til at benytte sig af.

I Modsætning til, hvad der er foreslaaet i Forslag til Veksellov §§ 48 og 49, vil der ej heller være Anledning til at benytte sig af den i Reservationernes Art. 24 indeholdte Beføjelse til at give Regler om Provision. De interesserede Erhvervsorganisationer og Bankerne, med hvilke man har forhandlet dette Spørgsmaal, har alle erklæret sig imod Optagelsen af Reglen om Provision, og da det samme er Tilfældet i Sverige og Finland, vil ingen af de nordiske Checklovforslag komme til at indeholde Bestemmelser om Provision. Paa dette Punkt afviger da nærværende Forslag fra C. L. af 1897.

Til § 47.

Paragraffen gengiver Reglen i E. V. L. § 50, jfr. C. L. § 3, sammenholdt med V. L. §§ 48, 54 og 55.

Til § 48.

Paragraffen, der handler om vis major-Tilfælde, gengiver Reglen fra E. V. L. § 54 med de Ændringer, som er fornødne som Følge af Checkens Natur, og ændrer saaledes Reglen i C. L. § 10, 2. Stk., 2. Punktum; se Bemærkningerne til Forslag til Veksellov Sp. 4334, samt Udtalelserne under Nr. 123 i Rapporten (Bilag B. Sp. 5077), jfr. endvidere § 53 sidste Stykke og Bemærkningerne hertil.

Kapitel VIII.

Om Duplikater.

Til §§ 49 og 50.

Paragrafferne indeholder Regler om Udstedelse af flere Eksemplarer af en Check — og svarer i det væsentlige til Forskrifterne i V. L. §§ 66 og 68, 1. og 3. Stk., der anses anvendelige paa Checks, jfr. Jul. Lassen: Obligationsrettens Specielle Del, Side 908, Noten. Efter den ensartede Checklov kan der ikke udstedes Kopier af Checks, hvilket stemmer med gældende dansk Ret.

Naar Forskrifterne i § 49 afviger fra Teksten i den ensartede Checklovs § 49, skyldes det den Omstændighed, at den danske Checklov saavel som den norske og svenske Checklov i Overensstemmelse med Forskrifterne i Art. 4 og 5 i Konventionen